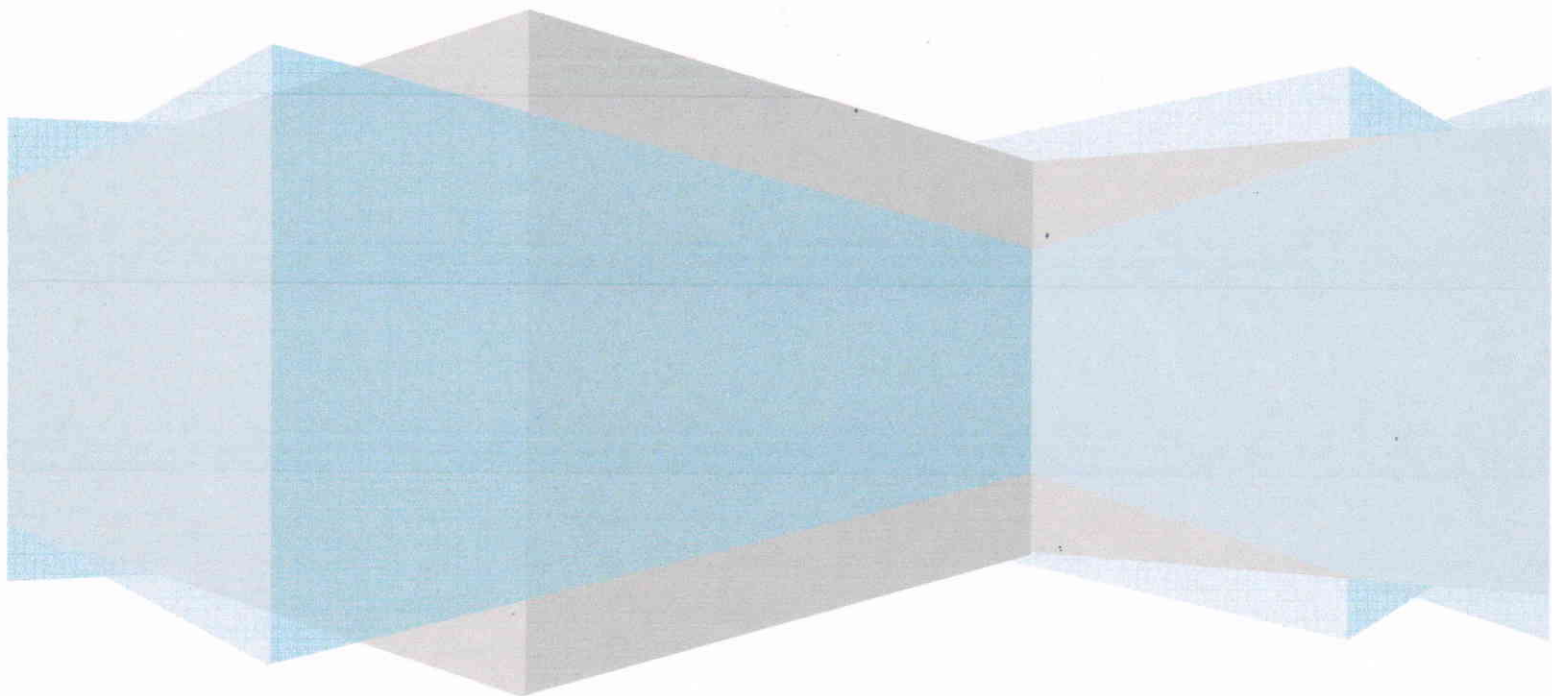

Institutul de Științe Penale și Criminologie Aplicată

CODUL DE ETICĂ

CODUL DE ETICĂ

Decizia Senatului Institutului de Științe
Penale și Criminologie Aplicată,
prof. Georghe Bărbulescu
din „17 martie 2022”

CUPRINS

PREAMBUL	4
CAPITOLUL I. PRINCIPII GENERALE	4
CAPITOLUL II. APLICAREA PRINCIPIILOR.....	6
CAPITOLUL III. COMISIA DE ETICĂ UNIVERSITARĂ	11
CAPITOLUL IV. DISPOZIȚII FINALE.....	12

CODUL DE ETICĂ

PREAMBUL

Codul de etică al Institutului de Științe Penale și Criminologie Aplicată (în continuare – Institutul de Criminologie) exprimă idealurile, principiile și normele morale ale integrității universitare pe care consimt să le respecte și să le urmeze cadrele didactice și studenții Institutului de Criminologie.

Codul de etică al Institutului de Criminologie reprezintă un contract moral între studenți, cadre didactice, personalul administrativ și comunitatea academică în întregime; contribuind la coeziunea membrilor ei și la formarea unui climat academic, bazat pe cooperare și competiție corectă și, prin aceasta, la creșterea prestigiului instituției.

În Codul de etică al Institutului de Criminologie, sunt stabilite standardele de etică profesională pe care comunitatea academică își propune să le urmeze și sancțiunile care se pot aplica în cazul încălcării acestora. Codul de etică al Institutului de Criminologie este un document obligatoriu, care derivă din Statutul și Carta Institutului de Criminologie și nu poate substitui regulamentele interne și nici nu poate contraveni acestora.

Codul de etică al Institutului de Criminologie este întocmit în conformitate cu prevederile Constituției Republicii Moldova, ale legislației în domeniul educației și al muncii, cu respectarea drepturilor omului, Cartei universitare și a responsabilităților individuale ale membrilor comunității academice.

Codul de etică al Institutului de Criminologie corelează relațiile pur contractuale ale membrilor comunității Institutului de Criminologie cu încrederea, atașamentul și responsabilitatea lor și este chemat să-i protejeze pe aceștia de comportamente nedrepte, necinstite sau oportuniste.

În contractul individual de muncă, respectiv în contractul individual de studii, se va include o clauză prin care angajatul sau studentul menționează că a luat cunoștință de prevederile Codului de Etică instituțională și se angajează, sub semnătură proprie, să respecte prevederile acestuia.

CAPITOLUL I. PRINCIPII GENERALE

1.1. Institutul de Criminologie este o unitate de învățământ superior universitar, încadrată în structura sistemului de învățământ din Republica Moldova; pregătește specialiști în domeniul științelor penale, deveantologiei, criminologiei, psihocriminologiei, victimologiei, activitatea redacțional-editorială.

1.2. Institutul de Criminologie respectă demnitatea fiecăruia dintre membrii săi și promovează integritatea academică. Membrii Institutului de Criminologie se angajează să contribuie la dezvoltarea democratică și la prosperitatea societății. Profesorii și studenții tind să obțină noi cunoștințe și să împărtășească ideile, cercetările științifice, de ale căror rezultate beneficiază comunitatea în ansamblu.

1.3. Valorile și principiile promovate în cadrul Institutului de Criminologie și a căror realizare efectivă se încearcă să se asigure sunt: libertatea academică, autonomia profesională, dreptatea și echitatea, meritul, profesionalismul, onestitatea și corectitudinea intelectuală, transparența, responsabilitatea, respectul și toleranța, fidelitatea, bunăvoința și grija.

1.4. Libertatea academică

1.4.1. Institutul de Criminologie reprezintă un spațiu liber de orice amestec, presiune și constrângere de ordin politic, economic sau religios, exceptând constrângerile de natură legală, etică și științifică.

1.4.2. Membrii comunității au dreptul să-și exprime liber și deschis opiniile științifice și profesionale.

1.4.3. Schimbul liber de idei și libertatea de exprimare sunt bazate pe respectul membrilor comunității academice, indiferent de poziția lor în ierarhia profesională, și stimulează creativitatea academică și științifică.

1.5. Autonomia profesională

Institutul de Criminologie promovează și garantează membrilor săi un mediu favorabil exercitării autonomiei profesionale. Cadrele didactice au dreptul să elaboreze conținutul curriculumului la disciplina predată conform programelor de studii universitare, să aleagă programele de cercetare, traseele de carieră universitară, oportunitățile, nivelul de recunoaștere la care tind.

1.6. Dreptatea și echitatea

Institutul de Criminologie asigură membrilor săi dreptul la o tratare corectă și echitabilă fără nici o formă de discriminare, exploatare, abuz de putere. Institutul de Criminologie pledează pentru nediscriminare și egalitate de șanse privind accesul la studii; angajare și promovare; eliminarea conflictelor de interese; prevenirea și combaterea oricărei forme de corupție, favoritism și nepotism.

1.7. Meritul

1.7.1. Institutul de Criminologie asigură recunoașterea, cultivarea și aprecierea meritelor personale și colective care contribuie la realizarea obiectivelor specifice și creșterea prestigiului instituției.

1.7.2. Meritul va fi apreciat în funcție de atașamentul și dedicarea față de profesie și studiu, față de Institutul de Criminologie și membrii comunității academice, în funcție de talent și efort propriu, creativitate, eficiență și performanță.

1.8. Profesionalismul și competitivitatea

1.8.1. Institutul de Criminologie cultivă un mediu favorabil pentru profesionalism și competitivitate. Institutul de Criminologie susține programe academice la standarde înalte, capabile să conducă la progresul cunoașterii, la formarea specialiștilor competitivi și la creșterea prestigiului instituției în domeniul cercetărilor științifice.

1.8.2. Institutul de Criminologie încurajează și recompensează orientarea spre excelență în activitatea studenților, cadrelor didactice și cercetătorilor, personalului administrativ și de conducere. Totodată, se va acționa împotriva imposturii, diletantismului (amatorismului), superficialității, dezinteresului și plafonării în activitatea profesională.

1.9. Onestitatea și corectitudinea intelectuală

1.9.1. Institutul de Criminologie protejează rezultatele creațiilor intelectuale. Re-cunoașterea și beneficiile aparțin celor care se află la originea unei lucrări științifice, manuale, cărți, teze de doctor, teze de licență sau proiect, etc.

1.9.2. Institutul de Criminologie condamnă, interzice și ia măsuri împotriva oricărei forme de fraudă intelectuală: plagiatul sau autoplagiatul, copiatul la examene sau alte forme de verificare a cunoștințelor, substituirea lucrărilor sau a persoanelor examinate, distorsionarea voită a rezultatelor

unor cercetări, însușirea nemeritată a unor realizări științifice, etc.

1.10. Transparența

Institutul de Criminologie respectă principiul transparenței tuturor informațiilor și deciziilor care interesează membrii comunității academice, potențialii candidați, absolvenții, instituțiile cu care colaborează și publicul larg, asigurând o informare consistentă, corectă și imparțială. Prin aceasta, se creează premisele egalității de șanse în competiție și accesul echitabil la resursele academice.

1.11. Responsabilitatea

Institutul de Criminologie încurajează implicarea responsabilă a membrilor comunității academice în realizarea îndatoririlor ce le revin sau pe care și le asumă în interesul societății și al comunității academice. Fiecare persoană răspunde pentru faptele sale.

1.12. Respectul și toleranța

1.12.1. Institutul de Criminologie pledează pentru crearea și menținerea unui climat academic liber de orice manifestare și forme de hărțuire, exploatare, umilire, dispreț, amenințare sau intimidare.

1.12.2. Respectul și toleranța, în mediul academic, presupun acceptarea argumentului drept unic criteriu de convingere în disputele de idei, în general, și în cele științifice, în particular.

1.13. Fidelitatea

1.13.1. Membrii comunității academice își asumă obligația de a apăra, în mod loial, prestigiul Institutului de Criminologie, evitând orice faptă care ar putea prejudicia imaginea sau interesele acesteia.

1.13.2. Institutul de Criminologie condamnă cu fermitate concurența neloială.

1.14. Bunăvoința și grija

1.14.1. Institutul de Criminologie consideră indispensabile bunăvoința și grija, încurajând aprecierea, mândria și recunoștința față de cei merituoși, compasiunea și sprijinul față de cei aflați în dificultate, amabilitatea, politețea, altruismul, înțelegerea, solidaritatea, promptitudinea și optimismul față de toți membrii comunității sale. Totodată, în Institutul de Criminologie, sunt descurajate comportamentele de invidie, cinism, vanitate, lipsă de amabilitate și dezinteres.

1.14.2. Institutul de Criminologie este recunoscător tuturor celor care, în situații de criză majoră sau calamități, sunt dispuși la autosacrificiu.

CAPITOLUL II. APLICAREA PRINCIPIILOR

2.1. Realizarea libertății academice

2.1.1. Toți membrii comunității academice își pot exprima liber, în interiorul sau în exteriorul Institutului de Criminologie, opiniile bazate pe competența lor profesională. Este încurajată abordarea critică, parteneriatul intelectual și cooperarea, indiferent de opiniile politice sau convingerile religioase.

2.1.2. Orice membru al comunității academice poate să conteste orice decizie a unui organ sau persoană de conducere pe cale ierarhică și la instanțele judecătorești, în cazul când consideră că îi sunt lezate drepturile și libertățile.

2.1.3. Totodată, fiecare membru al Institutului de Criminologie trebuie să respecte libertatea și opiniile celorlalți membri.

2.1.4. Se interzice:

- a) propaganda cu caracter politic desfășurată în cadrul Institutului de Criminologie sau în legătură cu acțiuni ale Institutului de Criminologie;
- b) prozelitismul religios;
- c) promovarea oricărei doctrine sau idei cu caracter rasist, xenofob, șovin, naționalist sau fascist;
- d) defăimarea Institutului de Criminologie de către membrii comunității academice;
- e) atacurile personale sau afirmațiile calomniatoare la adresa altor membri ai comunității academice.

2.2. Exercițarea autonomiei personale

2.2.1. Toți studenții Institutului de Criminologie au dreptul la autonomie personală și la confidențialitate în problemele care țin de viața lor personală. În același timp, autonomia personală nu trebuie să atingă drepturile și libertățile academice ale altei persoane, precum și dreptul Institutului de Criminologie la imaginea publică veridică.

2.2.2. Personalul Institutului de Criminologie, care are acces la documente și informații, trebuie să mențină caracterul confidențial și privat al unor astfel de informații și să protejeze persoanele care nu doresc ca aceste informații să devină publice. Personalul didactic și administrativ are obligația să respecte confidențialitatea în problemele care țin de viața privată a studenților și nu va oferi informații decât cu autorizația acestora.

2.2.3. Încălcarea autonomiei personale și a confidențialității de către cei responsabili de asigurarea acesteia se sancționează disciplinar, civil sau penal în funcție de gravitatea abaterii.

2.3. Aprecierea meritului

2.3.1. Meritul reprezintă singurul criteriu de ierarhizare calitativă acceptabilă în Institutul de Criminologie.

2.3.2. În cazul studenților valoarea personală se exprimă prin note/ medii obținute în urma verificării și evaluării curente și finale a cunoștințelor, prin rezultatele obținute la diferite concursuri și competiții, implicarea în viața asociativă, acțiuni civice, etc.

2.3.3. În cazul cadrelor didactice, valoarea personală se stabilește ținând cont de calitatea activităților didactice, acoperirea disciplinelor predate cu material didactic propriu, publicații științifice, activități de îndrumare a studenților, granturi de cercetare, aprecierea studenților, etc.

2.3.4. În cazul personalului administrativ, meritul se stabilește în funcție de gradul, complexitatea și calitatea executării atribuțiilor de serviciu specificate în fișa postului.

2.3.5. În cazul personalului de conducere, meritul se stabilește în funcție de eficiența managementului aplicat în domeniul resurse umane, financiar și logistic, în funcție de crearea și menținerea standardelor profesionale și morale ridicate în Institutul de Criminologie. Un indiciu important de stabilire a meritului personalului de conducere sunt aprecierile studenților, colaboratorilor, organelor ierarhic superioare, atestările instituționale de calitate realizate de autorități și organe abilitate, inclusiv regional-europene și/sau internaționale.

2.3.6. Este interzisă aprecierea meritului după promisiuni sau relații personale.

2.3.7. Responsabilitatea față de standardele de evaluare a meritelor și de aplicare revine conducerii catedrelor și consiliului facultății și departamentelor, rectoratului.

2.4. Nediscriminarea și egalitatea șanselor

2.4.1. Discriminarea în mediul academic face referire la tratamentul inegal al unei persoane

care atrage încălcarea și limitarea drepturilor persoanei respective în funcție de sex, rasă, vârstă, dizabilități, orientare sexuală, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, stare materială sau mediu de proveniență.

2.4.2. Discriminarea se sancționează conform legislației muncii și/sau instituțional, în funcție de gravitatea abaterii.

2.5. Prevenirea și eliminarea conflictelor de interese

2.5.1. Conflictul de interese există atunci când interesele personale ale unui membru al comunității academice intră în conflict cu obligațiile ce reies din statutul său ori sunt de natură să afecteze independența și imparțialitatea îndeplinirii acestor obligații.

2.5.2. Următoarele situații constituie încălcări ale eticii academice:

a) includerea și participarea în comisiile de evaluare (la examenele curente, licență), precum și la acordări de premii individuale, la angajarea sau promovarea, evaluarea periodică a performanței profesionale, audit, etc., a persoanelor aflate într-o relație de rudenie de gradul I sau II cu candidații sau persoanele care urmează a fi evaluate;

b) evaluarea în mod direct de către cadrele didactice a rudelor de gradul I în vederea examenelor de licență, masterat, doctorat sau în altă formă de studii instituționale;

c) evaluarea de către cadrele didactice a persoanelor cu care întrețin relații personale evidente, de natură să le influențeze conduita academică (stări conflictuale manifeste sau latente, relații clandestine, inclusiv de natură sexuală, orice obligații extra-instituționale care limitează evaluarea și decizia);

d) includerea și participarea în comisiile de evaluare (la examene curente, acordări de granturi, angajare sau promovare, salarizare, premiere, etc.) a persoanelor care pot fi influențate de orice alte relații personale, inclusiv de natură financiară, cu candidații (meditații private, relații de afaceri, obligații anterioare).

2.5.3. Persoana aflată în conflict de interese are obligația să se autorecuze din comisiile de evaluare sau de supervizare în cazul respectiv. În caz contrar, recuzarea poate fi cerută de persoanele interesate prin comunicarea faptelor de incompatibilitate conducerii Institutului de Criminologie.

2.5.4. În situațiile în care cazurile menționate, nu pot fi evitate (când persoanele care evaluează și care se găsesc într-un conflict de interese sunt singurele abilitate să realizeze evaluarea) este necesară numirea unui terț care să supravegheze sau verifice examenul.

2.6. Prevenirea și combaterea corupției

2.6.1. Prevenirea și eliminarea potențialelor conduite de corupție constituie o componentă de bază a eticii universitare și o obligație morală a fiecărui angajat, deoarece corupția generează un tratament inechitabil, nedreptăți și favoritisme, creează suspiciuni și neîncredere în valoarea diplomelor și competența profesională a absolvenților.

2.6.2. Institutul de Criminologie se angajează să sancționeze sever din punct de vedere instituțional atât actele evidente de corupție – mită și tentativă de mituire (în bani sau în servicii), realizate direct sau prin intermediari, cât și pe cele mai puțin vizibile, dar la fel de nocive (traficarea clientelara a examenelor sau concursurilor pentru ocuparea posturilor, inclusiv practicarea „intervențiilor” ierarhice sau colegiale, etc.).

2.6.3. Institutul de Criminologie acceptă recomandările asumate de către profesioniști competenți și corecți în privința meritelor unei persoane, dar respinge orice recomandări neformale sau presiuni legate de admiterea și evaluarea unei persoane aflate sub standardele solicitate și care nu

poate intra onest în competiție.

2.6.4. Printre cele mai grave forme de corupție posibile în mediul universitar se numără:

- a) traficarea examenelor de orice fel (admitere, absolvire, examene la discipline, vânzarea, cumpărarea sau substituirea de lucrări scrise, proiecte, etc.) contra bani, obiecte sau servicii;
- b) solicitarea de către membrii personalului universitar, inclusiv prin intermediari, de bani sau cadouri, precum și tentativa de mituire sau mituirea acestora, precum și cointeresarea sub orice alte forme;
- c) adunarea de fonduri de la studenți pentru cadouri sau pentru acoperirea costului meselor și a băuturilor oferite cadrelor didactice care participă la examenele de licență, la evaluarea lucrărilor de licență, etc.;
- d) solicitarea unor servicii personale, de orice tip, de la persoane care sunt sau urmează să fie în proces de evaluare, angajare sau promovare, precum și oferirea unor astfel de servicii în schimbul bunăvoinței;
- e) oferirea serviciilor educaționale și/sau administrative acoperite de sarcinile persoanei respective, ca membru al instituției de învățământ superior;
- f) favoritismul în procesul de evaluare, angajare sau promovare, de împărțire a sarcinilor didactice ori administrative.

2.6.5. Acceptarea de cadouri simbolice de către personalul universitar este legitimă doar atunci când este evident că nu este de natură să influențeze direct sau indirect procesul educațional, de evaluare, de angajare sau de promovare.

2.6.6. Cazurile de corupție propriu-zisă și formele de corupție universitară, inclusiv tentativele de corupere, se sancționează potrivit legii și/sau instituțional, în funcție de gravitatea faptei, procedându-se de la avertisment până la eliminare.

2.7. Onestitatea academică și corectitudinea intelectuală

2.7.1. Lipsa de onestitate academică semnifică toate tipurile de activități care împiedică educația instituționalizată, dezvoltarea cunoașterii, evaluarea corectă a performanței studenților, cadrelor didactice și altor categorii de angajați.

2.7.2. Exemple mai frecvente de lipsă de onestitate sunt:

- a) plagiatul – preluarea integrală sau parțială a unui material realizat de un alt autor și prezentarea lui ca aparținând propriei persoane;
- b) copiatal – înșelăciunea, care se referă la fapta sau tentativa de a folosi sprijin neautorizat din partea unor persoane, folosirea unor materiale de documentare interzise în timpul examinării, etc.;
- c) fabricarea datelor – utilizarea unor date improvizate într-o cercetare sau experiment, modificarea intenționată a datelor unui experiment sau unei cercetări, citarea unor articole inventate;
- d) autoplagiatal – predarea acelorași teme și lucrări pentru mai multe discipline și examene;
- e) modificarea datelor din dosarul personal de concurs/ angajare și includerea unor date nereale în CV-ul personal;
- f) facilitarea oricărei forme de înșelăciune de către orice persoană;
- g) avantajele obținute prin mijloace ilicite, precum:
 - ascunderea unor informații care au utilitate publică pentru toți membrii comunității;
 - împiedicarea unor colegi sau concurenți să-și concentreze eforturile în scopul desfășurării unor activități programate;
 - subminarea poziției sau activității unor colegi sau concurenți prin distrugerea materialelor de informare și documentare, etc.

2.7.3. O acuzație de plagiat trebuie însoțită de dovada clară a plagierii prin indicarea textului preluat, inclusiv ale celor de pe Internet.

2.7.4. Lipsa de onestitate, în special furtul intelectual, se sancționează diferențiat.

2.7.5. În cazul plagiatului și copiatului „studentesc”:

a) la prima încălcare minoră, cadrul didactic, titularul cursului sau seminarului, după demonstrarea cazului de plagiat sau copiat, sancționează studentul prin atenționare și scăderea notei, oferind sfaturi studentului cum să procedeze pe viitor. Încălcarea respectivă se notează în dosarul personal, pentru evidență și prevenirea repetării;

b) în cazurile semnificative, de repetare a plagiatului minor, de plagiat extins sau total, nota va fi scăzută proporțional, până la anularea examenului;

c) plagierea tezelor de licență se sancționează cu anularea examenului.

2.7.6. Toate tipurile de plagiat sunt notate în dosarul personal al studentului, dar nu și în suplimentul de diplomă.

2.7.7. În cazul cadrelor didactice:

a) pentru plagiatul minor sau involuntar, se aplică direct avertismentul;

b) în cazul publicării unei lucrări plagiate de către cadrul didactic, cercetător sau doctorand se dă curs prevederilor legislației privind dreptul de autor.

2.8. Asigurarea transparenței

2.8.1. Pentru asigurarea transparenței, informația de interes public se plasează pe paginile web ale Institutului de Criminologie, de asemenea, pot fi utilizate și alte mijloace de informare în masă.

2.8.2. Criteriile de selecție pentru ocuparea posturilor didactice și administrative se precizează cu rigurozitate și fără echivoc, fiind respectate prevederile legale și fiind asigurată publicitatea acestora. Este interzis ca interviurile sau examenele de promovare să conțină întrebări privind relațiile personale și viața privată a candidaților, statutul civil sau istoriile personale.

2.8.3. Studenții și ceilalți beneficiari ai procesului de instruire au dreptul la informații clare și precise despre criteriile de evaluare la examene, colocvii, chiar de la începutul cursului, precum și la explicații privind notele obținute.

2.9. Respectarea principiului profesionalismului și responsabilității

2.9.1. Fiecare student și cadru didactic își asumă, la nivelul său, răspunderea pentru calitatea activităților desfășurate.

2.9.2. Cadrele didactice au obligația profesională să cunoască în detaliu disciplina pe care o predau, asigurându-se că întregul conținut al cursului este actualizat, reprezentativ și adecvat nivelului la care se situează disciplina în planul de învățământ.

2.9.3. Încălcarea responsabilităților profesionale și obligației de actualizare a materiei se sancționează începând cu somarea persoanei în cauză spre conformare. Dacă aceasta, în timpul rezonabil acordat, nu se conformează, cadrul didactic în cauză este eliberat de sarcinile didactice și de cercetare, conform prevederilor legislației muncii.

2.9.4. Colaborările sau alte obligații profesionale externe ale personalului didactic și celui administrativ nu trebuie să afecteze îndeplinirea integrală a sarcinilor profesionale ale acestora.

2.9.5. Se interzice reprezentarea intenționată a părerilor personale drept puncte de vedere ale Institutului de Criminologie.

2.10. Asigurarea respectului și toleranței

2.10.1. Respectul față de ceilalți se demonstrează prin abordarea rațională și rezonabilă a dis-

putelor personale și profesionale, renunțându-se la formulele inacceptabile ale atacurilor la persoane. Respectul și toleranța trebuie să se manifeste atât pe orizontală – între persoane cu același statut, cât și pe verticală, în relațiile ierarhice sau de la cadru didactic la student. Lipsa respectului și toleranței în relațiile ierarhice pe verticală poate conduce la abuz de putere, hărțuire, insultă și inechități.

2.10.2. Este de datoria fiecărui student și cadru didactic să nu practice și să combată xenofobia, rasismul și șovinismul, misoginismul, hărțuirea sub orice formă (inclusiv sexuală), insulta și să accepte diversitatea convingerilor filozofice, religioase, politice, etc.

2.10.3. Dezinformarea, calomnierea, denigrarea publică a persoanelor și propriei instituții și a altor instituții universitare se sancționează conform legislației și/sau moral, după caz, în funcție de gravitatea abaterilor.

2.10.4. Comportamentul insultător se sancționează proporțional cu formele sale concrete de manifestare și urmările produse.

2.10.5. Hărțuirea, indiferent de formele sale de manifestare și, în special, hărțuirea sexuală se sancționează conform legislației și/sau instituțional, după caz.

2.11. Bunăvoința și grija

2.11.1. Bunăvoința și grija nu trebuie să submineze imparțialitatea evaluării și nici să fie invocate ca pretexte pentru obținerea unor favoruri sau avantaje.

2.11.2. Indiferența sistematică, față de cererile studenților și cadrelor didactice, precum și nepăsarea, care afectează major desfășurarea procesului de învățământ sau cercetare sunt sancționabile, moral și/sau legal, după caz.

CAPITOLUL III. COMISIA DE ETICĂ UNIVERSITARĂ

3.1. Coordonarea și monitorizarea aplicării principiilor prevăzute în Codul de etică universitară este asigurată de către Comisia de etică, ce reprezintă un organ independent constituit prin decizia Senatului.

Comisia de etică universitară activează în baza regulamentului propriu și este alcătuită din 5 (cinci) persoane cu prestigiu profesional și autoritate morală: 4 (patru) cadre didactice, de diferite niveluri, câte 2 (doi) reprezentanți ai catedrelor, 1 (unu) reprezentant ai studenților.

Nu pot fi membri ai Comisiei de etică universitară persoanele care ocupă funcții de conducere la nivelul instituției și la nivelul facultății.

3.2. Comisia de etică dispune de următoarele atribuții:

3.2.1. Ia măsuri pentru aplicarea Codului de etică universitară.

3.2.2. Analizează și soluționează reclamațiile și sesizările referitoare la abaterile de la etica universitară.

3.2.3. Informează conducerea Institutului de Criminologie asupra cazurilor care sunt recomandate pentru sancționare și urmărirea aplicării sancțiunilor.

3.2.4. Întocmește un raport anual cu privire la respectarea principiilor și prevederilor Codului de etică la Institutului de Criminologie.

3.2.5. Propune și promovează eventuale modificări sau amendamente pentru Codul de etică.

3.3. Ședințele Comisiei de etică vor avea loc trimestrial sau după caz, ori de câte ori este necesar.

Sesizările adresate Comisiei de etică se fac în scris, fiind depuse în cutiile pentru propuneri și

sesizări, transmise on-line pe site-ul Institutului de Criminologie sau prezentate la oficiu. Comisia poate decide să nu ia în considerare sesizările anonime.

Comisia se reunește în ședințe extraordinare în cel mult 15 (cincisprezece) zile de la depunerea sesizării.

3.4. În urma cercetărilor efectuate, Comisia elaborează un raport. Atunci când cele sesizate se confirmă întru totul sau în parte, raportul se înaintează rectoratului cu propuneri privind măsurile ce se impun a fi luate. Comisia de etica universitară adoptă hotărârile cu majoritatea simplă a membrilor prezenți, dacă numărul acestora reprezintă cel puțin 2/3 (două treimi) din totalul membrilor cu drept de vot.

Atunci când cele semnalate nu se confirmă, raportul se păstrează la Comisie. O copie a acestui raport se poate înmâna celui învinuit la cererea acestuia.

În toate situațiile, persoana care a formulat sesizarea va fi înștiințată de rezultatul cercetărilor prin înmânarea unei copii a raportului.

CAPITOLUL IV. DISPOZIȚII FINALE

4.1. Codul de etică se completează cu alte prevederi referitoare la comportamentul și conduita morală și profesională a personalului didactic și administrativ, reieșite din legislația în vigoare, ordinerile Ministerului Educației și Cercetării și deciziile Senatului Institutului de Criminologie.

4.2. Prezentul Cod de etică intră în vigoare odată cu aprobarea lui de către Senatul Institutului de Criminologie.